

IV. Het verrichten van een activiteit in het kader van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 - Gevolgen voor de uitkeringsverzekering voor werknemers en de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen

Herroept omzendbrief V.I. nr. 2021/230¹ - 249/40 en 484/12 van 19 augustus 2021.

De tijdelijke regeling voor verenigingswerk, zoals die sinds 1 januari 2021 is georganiseerd, is op 31 december 2021 geëindigd. Sinds 1 januari 2022 is deze regeling immers vervangen door een specifiek stelsel dat sommige werkgevers en werknemers in de sport- en socioculturele sector vrijstelt van de betaling van de socialezekerheidsbijdragen (art. 17 van het “RSZ-besluit” van 28.11.1969). Dit stelsel werd uitgebreid om het mogelijk te maken werknemers aan te werven om activiteiten uit te voeren die vroeger onder het verenigingswerk vielen.

Deze omzendbrief heeft tot doel om het reglementaire kader dat dergelijke activiteiten in het kader van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 regelt, evenals de eventuele mogelijkheden voor een werknemer en een zelfstandige om een dergelijke activiteit tijdens een periode van arbeidsongeschiktheid te verrichten, toe te lichten.

1. Algemene bepalingen

1.1. Toepassingsgebied van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969

1° Het rijk, de gemeenschappen, de gewesten, de bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aangesloten provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, en de personen die zij tewerkstellen in een betrekking die arbeidsprestaties meebrengt, verricht, :

- als verantwoordelijk leider, beheerder, huismeester, monitor of adjunctmonitor in de cyclussen voor vakantiesport tijdens de schoolvakanties, de vrije dagen of de gedeelten in het onderwijs;
- als animator van socio-culturele en sportactiviteiten tijdens de vrije dagen of daggedeelten in het onderwijs;
- bij wijze van inleiding, aanschouwelijke voordracht of lezing, die plaats hebben na 16 u. 30 of tijdens de vrije dagen of daggedeelten in het onderwijs.

2° De VRT, de RTBF en de BRF alsmede de personen die, in hun organiek personeelskader opgenomen, daarenboven in hoedanigheid van artiest tewerkgesteld worden (*voor hen blijft het contingent van 25/jaar gelden – cf. infra*);

3° Het Rijk, de Gemeenschappen, de Gewesten, de provinciale en plaatselijke besturen, evenals de werkgevers georganiseerd als vereniging zonder winstoogmerk of vennootschap met een sociaal oogmerk waarvan de statuten bepalen dat de vennoten geen vermogensvoordeel nastreven, die vakantiekolonies, speelpleinen en sportkampen inrichten en de personen die zij als beheerder, huismeester, monitor of bewaker, alléén tijdens de schoolvakanties tewerkstellen;

4° De door de bevoegde overheden erkende organisaties of organisaties die aangesloten zijn bij een erkende koepelorganisatie en die tot taak hebben socio-culturele vorming en/of sportinitiatie en/of sportactiviteiten te verstrekken, en de personen die buiten hun werk- of schooluren of tijdens de schoolvakanties door deze organisaties worden tewerkgesteld als animator, leider, monitor, coördinator, sporttrainer, sportlesgever, sportcoach, jeugdsportcoördinator, terreinverzorgers-materiaalmeester, lesgevers, coaches, procesbegeleiders buiten hun werk- of schooluren of tijdens schoolvakanties, evenals de organisaties van de door de bevoegde overheden erkende amateurkunsten- sector of organisaties die aangesloten zijn bij een erkende koepelorganisatie, die personen tewerkstellen als artistieke of (kunst)technische begeleiders en lesgevers, coaches en procesbegeleiders en waarvan de prestaties geen artistieke prestaties zijn die al worden gedekt of in aanmerking komen voor de forfaitaire onkostenvergoeding;

5° De inrichtende machten van scholen, gesubsidieerd door een gemeenschap, en de personen die zij tewerkstellen als animator van socio-culturele en sportactiviteiten tijdens de vrije dagen of daggedeelten in het onderwijs;

6° De inrichters van sportmanifestaties en de personen die zij uitsluitend op de dag van deze manifestaties tewerkstellen, uitgezonderd betaalde sportbeoefenaars;

7° De organisatoren van socioculturele manifestaties en de personen die ze tewerkstellen voor maximaal 32 uren, te spreiden volgens de behoeften op de dag van het evenement en 3 dagen voor of na het evenement, met uitsluiting van artistieke prestaties die al worden gedekt of in aanmerking komen voor de forfaitaire onkostenvergoeding.

1.2. Aantal uren

De regeling inzake de activiteiten in het kader van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 die van toepassing was tot en met 31 december 2021, voorzag in een pakket van 25 dagen per jaar waarin er een vrijstelling van sociale bijdragen gold.

Vanaf 2022 wordt dat contingent voor de meeste betrokken activiteiten echter *in uren* geteld.

Algemene regel: 300 uren/jaar, met een plafond van 100 uren per kwartaal, behalve voor het 3de kwartaal: een plafond van 190 uren.

Uitzondering 1: 450 uren/jaar voor de **sportsector**, met een plafond van 150 uren per kwartaal, behalve voor het 3de kwartaal: een plafond van 285 uren.

Het is mogelijk om activiteiten die onder elk van de twee contingenten vallen te combineren. In dat geval is het plafond voor alle activiteiten samen beperkt tot 450 uren/jaar.

Het plafond is beperkt tot 190 uren/jaar voor **studenten** (tewerkstelling via een arbeidsovereenkomst in de zin van titel VII van de wet van 3.07.1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten). Concreet betekent dit dat een student die werkt in het kader van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 en die in hetzelfde kalenderjaar als student werkt (cf. de regeling omschreven in artikel 17bis van het “RSZ-besluit” van 28.11.1969), maximaal 190 uren in het kader van het voormelde artikel 17 (ongeacht de ‘activiteit’) kan cumuleren met 475 uren als student waarbij de kwartaalplafonds nog steeds van toepassing zijn. Indien hij het quotum van 190 uren overschrijdt, worden de uren afgetrokken van zijn studentenquotum (475 uren).

Uitzondering 2: het contingent van 25 dagen blijft alleen gelden voor mensen die voor de VRT, de RTBF of de BRF werken (cf. *supra* – punt 1.1.).

1.3. Verbod op prestaties in het kader van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969

Het leveren van prestaties in de context van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969, is **niet toegestaan**:

- indien de werkgever en de betrokken werknemer door een arbeidsovereenkomst, een statutaire aanstelling of een aannemingsovereenkomst waren verbonden gedurende de periode van een jaar voorafgaand aan het begin van de prestaties
- indien de werknemer werd tewerkgesteld door de werkgever in het kader van een overeenkomst gesloten in toepassing van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers

Het voormelde verbod is evenwel niet van toepassing:

- indien tijdens dezelfde periode tussen de werkgever en de betrokken werknemer een arbeidsovereenkomst in de zin van titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten gold (meer bepaald een overeenkomst voor tewerkstelling van studenten) of wanneer de arbeidsovereenkomst een einde heeft genomen als gevolg van een pensionering
- op personen die de activiteiten verrichtten bedoeld in artikel 3, 7° en 8°, van de wet van 24 december 2020 betreffende het verenigingswerk en die een aannemingsovereenkomst hebben gesloten tussen 1 januari 2021 en 31 december 2021. Deze bepaling is van toepassing tot en met 31 december 2022. Het gaat meer precies om de volgende activiteiten:
 - artistieke of kunsttechnische begeleider in de amateurkunstensector, de artistieke en de cultuur-educatieve sector
 - verstrekker van opleidingen, lezingen, presentaties en voorstellingen over culturele, artistieke en maatschappelijke thema's in de socioculturele, cultuur, kunsteducatieve en kunstensector.
- op personen die in het organiek personeelskader van de VRT, de RTBF en de BRF zijn opgenomen en daarenboven in hoedanigheid van artiest tewerkgesteld worden.

1.4. Bezoldiging toegekend in het kader van de uitoefening van een activiteit in het kader van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 – Sociale bijdragen en fiscaliteit

De prestaties die onder deze regeling van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 worden verricht, zijn vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen.

Er is wel een inkomstenbelasting van 10 % van toepassing die de werknemer moet betalen op het moment van de fiscale afrekening, na afloop van het jaar.

1.5. Toepassing van het arbeidsrecht

Om een activiteit in het kader van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 te kunnen verrichten, moet een **arbeidsovereenkomst** worden afgesloten.

Als uitgangspunt geldt dat de persoon die prestaties verricht in het kader van artikel 17, § 1, eerste lid, 1° en 3° tot en met 7°, van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 niet wordt uitgesloten van de arbeidswetgeving.

Het arbeidsrecht is echter niet integraal van toepassing. De volgende uitzonderingen gelden in geval van een activiteit verricht in het kader van het artikel 17, § 1, eerste lid, 1° en 3° tot en met 7°, van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969:

- het recht op gewaarborgd loon in geval van arbeidsongeschiktheid wegens ziekte ander dan een beroepsziekte of wegens ongeval ander dan een arbeidsongeval of een ongeval op de weg naar of van het werk is niet van toepassing
Deze afwijking op het recht op gewaarborgd loon voor de betrokken werknemer kan echter worden geneutraliseerd door een door de Koning algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst
- uit het marginaal karakter van deze tewerkstelling vloeit voort dat het niet wenselijk is het opleidingsrecht *pro rata* toe te kennen aan deze werknemers. Daarnaast vindt deze tewerkstelling vaak 's avonds en tijdens het weekend plaats
Daarom worden zij in het algemeen uitgesloten van collectieve arbeidsovereenkomsten inzake enerzijds het recht op opleiding (cf. de wet van 5.03.2017 betreffende werkbaar en wendbaar werk) en anderzijds inzake loontoeslagen met betrekking tot avond-, nacht- en zondagsarbeid. Deze werknemers worden ook uitgesloten van het recht op opleiding indien er, qua opleidingsregeling in de betrokken sector, geen collectieve arbeidsovereenkomsten werden afgesloten en deze personen dus beroep zouden kunnen doen op de bepalingen in de wet van 5 maart 2017 betreffende werkbaar en wendbaar werk inzake de opleidingsrekening en de regeling inzake het recht op opleiding
- gelet op het marginaal karakter van de tewerkstelling is het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten niet van toepassing. Op deze manier worden de administratieve lasten in het kader van de toepassing van artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 tot een minimum herleid
- de opzeggingstermijn in geval van opzegging door de werkgever of de werknemer wordt in de overeenkomst *voor onbepaalde duur* bepaald en er wordt geopteerd voor een relatief korte opzeggingsduur:
 - * minstens 14 dagen als de werknemer minder dan zes maanden anciënniteit telt;
 - * minstens een maand als de werknemer minstens zes maanden anciënniteit telt.

Van deze opzeggingstermijn kan worden afgeweken door een door de Koning algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst.

De opzeggingstermijn in geval van opzegging door de werkgever of de werknemer wordt in de overeenkomst *voor een bepaalde duur* bepaald en er wordt geopteerd voor een relatief korte opzeggingsduur:

* minstens 14 dagen als de overeenkomst is gesloten voor een duur van minder dan zes maanden;

* minstens een maand als de overeenkomst is gesloten voor een duur van minstens zes maanden.

Van deze opzeggingstermijn kan worden afgeweken door een door de Koning algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst.

1.6. Elektronische aangifte

Aangezien de prestaties zijn vrijgesteld van bijdragen, hoeft er geen DmfA te worden verricht.

De prestaties moeten worden aangegeven via een **Dimona**. Vóór elke tewerkstelling in de socioculturele sector of sportsector is het immers noodzakelijk om een Dimona uit te voeren. Deze gebeurt in uren, behalve voor de werknemers bij de VRT, de RTBF en de BRF voor de personen die in hun organiek kader zijn opgenomen, en daarenboven als artiest worden tewerkgesteld.

- **Dimona 'S17' – sport**

Het gaat om een Dimona-aangifte in uren, voor activiteiten die met sport te maken hebben.

- **Dimona 'O17' - overige sectoren**

Het betreft eveneens een Dimona-aangifte in uren, voor alle activiteiten andere dan in de sport of voor de televisie.

- **Dimona 'T17' - televisie**

Zoals in het verleden gaat het hier nog steeds om een Dimona-aangifte in dagen (met een maximum van 25 dagen). Wanneer een werknemer ook bij andere werkgevers actief zou zijn in de socioculturele sector of de sportsector, worden deze dagen geconverteerd naar uren waarbij 1 dag overeenkomt met 8 uur, ongeacht de duur van de prestatie gedurende deze dag.

1.7. Gevolgen van de niet-naleving van de toepassingsvoorwaarden

Indien één van de in punt 1.2. vermelde maxima wordt overschreden, vallen alle gewerkte arbeidsuren bij de werkgever bij wie de overschrijding zich voordoet, onder de toepassing van de “RSZ-wet” van 27 juni 1969, voor alle vergoedingen die dezelfde werkgever gedurende het kalenderjaar aan de werknemer heeft betaald.

2. Gevolgen voor de uitkeringsverzekering voor werknemers en de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen

2.1. Uitoefening van een activiteit bedoeld in artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 – Formaliteiten

2.1.1. TOEPASSING VAN HET STELSEL VAN DE TOEGELATEN ACTIVITEIT

Voor de uitoefening van een activiteit bedoeld in artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 tijdens de periode van arbeidsongeschiktheid moet **steeds de toelating aan de adviserend arts worden gevraagd** en dit ongeacht het gaat om de voortzetting van een dergelijke activiteit op grond van een arbeidsovereenkomst die reeds vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid werd gesloten en effectief is uitgevoerd, dan wel om de uitvoering van deze activiteit op basis van een nieuwe arbeidsovereenkomst.

Dit betekent dus dat:

- *in het stelsel van de werknemers:*
 - de gerechtigde een vermindering van het vermogen op medisch vlak van ten minste 50% dient te behouden (vgl. art. 100, § 2 van de gecoördineerde wet van 14.07.1994)
 - de betrokken tewerkstelling verenigbaar moet zijn met de aandoening van de sociaal verzekerde (vgl. art. 230, § 2 van het K.B. van 03.07.1996).
- *in het stelsel van de zelfstandigen:*
 - de gerechtigde arbeidsongeschikt erkend moet blijven als bedoeld in artikel 19 of 20 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 (vgl. art. 23bis van het K.B. van 20.07.1971)
 - de activiteit die wordt hervat, verenigbaar is met de algemene gezondheidstoestand van de gerechtigde (vgl. voormeld art. 23bis).

Bijzondere situatie: uitoefening van een activiteit in het kader van artikel 17, § 1, eerste lid, 1° en 3° tot en met 7°, van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 op de eerste dag van de arbeidsongeschiktheid

Vermits de toelating om het werk te *hervatten* overeenkomstig artikel 100, § 2 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 (stelsel van de werknemers) of artikel 23bis van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 (stelsel van de zelfstandigen) slechts ten vroegste vanaf de tweede dag van de periode van arbeidsongeschiktheid kan worden verstrekt, wordt uitdrukkelijk in artikel 100, § 1 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 (stelsel van de werknemers) en in artikel 19 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 (stelsel van de zelfstandigen) voorzien dat een activiteit in het kader van het artikel 17, § 1, eerste lid, 1° en 3° tot en met 7°, van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 verricht op de eerste dag van de arbeidsongeschiktheid, **niet** wordt beschouwd als een werkzaamheid / beroepsbezigheid, voor zover deze activiteit een loutere voortzetting is van de uitvoering van een overeenkomst die reeds vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid werd gesloten en effectief is uitgevoerd (cf. de principiële voorwaarde van de stopzetting van elke werkzaamheid / beroepsbezigheid om arbeidsongeschikt te kunnen worden erkend in de uitkeringsverzekering voor werknemers / voor zelfstandigen).

=> De loutere voortzetting van de activiteit in het kader van dit artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 op de eerste dag van de arbeidsongeschiktheid verhindert dus de erkenning van de staat van arbeidsongeschiktheid niet.

De bezoldiging die voor deze tewerkstelling wordt ontvangen, is cumuleerbaar met de arbeidsongeschiktheidsuitkering. Zij wordt immers niet als loon beschouwd (cf. art. 228, § 3 van het K.B. van 03.07.1996).

2.1.2. AANGIFTEFORMALITEITEN EN GEVOLGEN IN GEVAL VAN EEN NEGATIEVE BESLIS- SING VAN DE ADVISEREND ARTS

a) *Stelsel van de werknemers*

De arbeidsongeschikte werknemer moet principieel uiterlijk de eerste werkdag voorafgaandelijk de werkhervatting deze werkhervatting medelen aan de verzekeringsinstelling en de toelating aan de adviserend arts vragen.

Indien de gerechtigde de “hervatting” van een activiteit bedoeld in artikel 17, § 1, eerste lid, 1° en 3° tot en met 7°, van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 die hij tijdens de periode van arbeidsongeschiktheid heeft verricht in uitvoering van een overeenkomst die reeds vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid werd gesloten en effectief is uitgevoerd, *binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de aangifte van de arbeidsongeschiktheid*, bij zijn verzekeringsinstelling aangeeft en een aanvraag tot toelating indient om die activiteit tijdens de arbeidsongeschiktheid uit te oefenen, worden de voormelde formaliteiten echter geacht te zijn verricht op de eerste werkdag die de werkhervatting voorafgaat.

De adviserend arts beschikt dan over een termijn van dertig werkdagen te rekenen vanaf de aangifte en de aanvraag tot toelating om zijn beslissing te nemen.

! **Opmerking:** indien de betrokkene de voormelde formaliteiten verricht buiten de termijn van één maand te rekenen vanaf de aangifte van de arbeidsongeschiktheid, zijn de “gebruikelijke” regels van toepassing zoals omschreven in artikel 230, § 2*bis* van het koninklijk besluit van 3 juli 1996:

- bij niet-naleving door de gerechtigde van de termijn en voorwaarden van de aangifte (en de aanvraag tot toelating) van de werkhervatting tijdens de arbeidsongeschiktheid, is een bijzondere sanctie van toepassing wanneer de aangifte laattijdig, maar *binnen een termijn van 14 dagen vanaf de hervatting* is ingediend (meer bepaald een vermindering van 10% van het dagbedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering).

> **Bijvoorbeeld:** een verzekerde is arbeidsongeschikt vanaf 1 april 2022 en geeft deze arbeidsongeschiktheid aan op 12 april 2022. Vóór deze periode van arbeidsongeschiktheid is hij reeds als sportcoach werkzaam (vgl. art. 17, § 1, eerste lid, 4° van het “RSZ-besluit” van 28.11.1969). Hij hervat deze activiteit vanaf 10 mei 2022. Hij doet aangifte van deze werkhervatting en vraagt de toelating op 13 mei 2022. Vermits deze aangifte en vraag tot toelating zijn gebeurd meer dan één maand te rekenen vanaf de aangifte van de arbeidsongeschiktheid, gelden de gebruikelijke regels. Aangezien de aangifte binnen een termijn van 14 dagen vanaf de hervatting is ingediend, dienen de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen voor de periode vanaf 10 mei 2022 tot en met 13 mei 2022 met 10% te worden vermindert.

- indien de gerechtigde zijn werkhervatting na *meer dan 14 dagen vanaf de hervatting aangeeft*, zijn de bepalingen van artikel 101 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 van toepassing tot de datum waarop de beslissing van de adviserend arts uitwerking heeft (niet-toegelaten activiteit).

> **Bijvoorbeeld:** een verzekerde is arbeidsongeschikt vanaf 1 april 2022 en geeft deze arbeidsongeschiktheid aan op 12 april 2022. Vóór deze periode van arbeidsongeschiktheid is hij reeds als sportcoach werkzaam (vgl. art. 17, § 1, eerste lid, 4° van het “RSZ-besluit” van 28.11.1969). Hij hervat deze activiteit vanaf 4 april 2022. Hij doet aangifte van deze werkhervatting en vraagt de toelating op 13 mei 2022. Vermits deze aangifte en vraag tot toelating zijn gebeurd meer dan één maand te rekenen vanaf de aangifte van de arbeidsongeschiktheid, gelden de gebruikelijke regels. Aangezien de aangifte meer dan 14 dagen te rekenen vanaf de hervatting is ingediend, zijn de bepalingen van artikel 101 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 van toepassing.

De gerechtigde die de werkhervatting heeft meegedeeld en de aanvraag tot toelating heeft verricht binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de aangifte van de arbeidsongeschiktheid en aan wie

- een beslissing tot weigering van de toekenning van de toelating om een activiteit te hervatten ter kennis wordt gebracht wegens de niet verenigbaarheid van deze activiteit in het kader van het voormelde artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 met zijn aandoening

of

- een beslissing ter kennis wordt gebracht die een einde aan de staat van arbeidsongeschiktheid stelt omdat hij, van een geneeskundig oogpunt uit, geen vermindering van minstens 50 % van zijn vermogen behoudt, geniet tijdens de periode die de ingangsdatum van deze beslissingen voorafgaat, uitkeringen die zijn berekend overeenkomstig artikel 230, § 1ter van het koninklijk besluit van 3 juli 1996:

=> *de facto* is er evenwel geen impact op de uitkeringen, vermits de inkomsten die voortvloeien uit een activiteit bedoeld in artikel 17, § 1, eerste lid, 1° en 3° tot en met 7°, van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 niet als een beroepsinkomen worden beschouwd voor de toepassing van de cumulatierегeling bedoeld in artikel 230, § 1ter van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 (*cf. infra*).

b) *Stelsel van de zelfstandigen*

De arbeidsongeschikte zelfstandige moet principieel voorafgaandelijk de werkhervatting een aanvraag tot toelating indienen bij de adviserend arts van zijn verzekeringsinstelling én vóór de betrokken werkhervatting over deze toelating beschikken.

De gerechtigde die, tijdens de periode van arbeidsongeschiktheid, echter een activiteit bedoeld in artikel 17, § 1, eerste lid, 1° en 3° tot en met 7°, van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 heeft verricht in uitvoering van een overeenkomst die reeds vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid werd gesloten en effectief is uitgevoerd, beschikt in voorkomend geval over een termijn van één maand te rekenen vanaf de aangifte van de arbeidsongeschiktheid om een aanvraag tot toelating in te dienen. De adviserend arts beschikt dan over een termijn van dertig werkdagen te rekenen vanaf de aanvraag tot toelating om zijn beslissing te nemen.

 Opmerking: indien de betrokkene de voormelde formaliteiten verricht buiten de termijn van één maand te rekenen vanaf de aangifte van de arbeidsongeschiktheid, zijn de bepalingen van artikel 23ter van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 van toepassing (niet-toegelaten activiteit)

De gerechtigde die de werkhervatting heeft meegedeeld en de aanvraag tot toelating heeft verricht binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de aangifte van de arbeidsongeschiktheid en aan wie

- een beslissing tot weigering van de toekenning van de toelating om een activiteit te hervatten ter kennis wordt gebracht wegens de niet verenigbaarheid van deze activiteit in het kader van het voormelde artikel 17 van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969 met zijn algemene gezondheidstoestand

of

- een beslissing ter kennis wordt gebracht die een einde aan de staat van arbeidsongeschiktheid stelt omdat hij niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 19 (of 20) van het koninklijk besluit van 20 juli 1971, geniet tijdens de periode die de ingangsdatum van deze beslissing voorafgaat, uitkeringen die zijn berekend overeenkomstig artikel 28bis het koninklijk besluit van 20 juli 1971:

=> *de facto* is er geen impact op de uitkeringen, vermits een dergelijke activiteit wordt beschouwd als een onbezoldigde activiteit van niet professionele aard voor de toepassing van de cumulatierегeling bedoeld in artikel 28bis van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 (*cf. infra*).

2.2. Cumulatie van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen met een vergoeding die voortvloeit uit het verrichten van een activiteit bedoeld in artikel 17, § 1, eerste lid, 1° en 3° tot en met 7°, van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969

A) STELSEL VAN DE WERKNEMERS

In het kader van de cumulatieregeling die van toepassing is wanneer een toegelaten activiteit wordt verricht die geen aanleiding geeft tot een onderwerping aan de “RSZ-wet” van 27 juni 1969 (*cf.* art. 230, § 1ter van het K.B. van 03.07.1996), wordt geen rekening gehouden met de inkomsten die voortvloeien uit een activiteit bedoeld in artikel 17, § 1, eerste lid, 1° en 3° tot en met 7°, van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969.

Dit betekent dus concreet dat de graduele cumulatieregeling bedoeld in artikel 230, § 1ter van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 niet van toepassing is.

B) STELSEL VAN DE ZELFSTANDIGEN

In het kader van de cumulatieregeling die van toepassing is wanneer een toegelaten activiteit wordt verricht (*cf.* art. 28*bis* van het K.B. van 20.07.1971), wordt geen rekening gehouden met de inkomsten die voortvloeien uit een activiteit bedoeld in artikel 17, § 1, eerste lid, 1° en 3° tot en met 7°, van het “RSZ-besluit” van 28 november 1969.

Een dergelijke activiteit wordt beschouwd als een onbezoldigde activiteit van niet professionele aard.

Dit betekent dus concreet dat de graduele cumulatieregeling bedoeld in artikel 28*bis* van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 niet van toepassing is.

3. Inwerkingtreding

Deze omzendbrief heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2022.

Omzendbrief V.I. nr. 2022/223 – 249/41 en 484/13 van 10 juni 2022.